

غُنِيَمَى هَلَال، مُحَمَّد. الْأَدْبُ الْمُقَارِنُ. طَبْعَةٌ ٥. بَيْرُوت: دَارُ الْعُودَةِ، ١٩٩٩. ٤٦٨ صَفَحَة.

غُنِيَمَى هَلَال، مُحَمَّد. ادْبَيَاتٌ تَطَبِيقِيَّةٌ. تَرْجِمَةٌ مُرْتَضَى آيَتُ اللهُ زَادَهُ شِيرازِيُّ. تَهْرَان: انتشارات امیرکبیر، ١٣٧٣. ٦٨٩ صَفَحَة.

زندگی غُنِيَمَى هَلَال

محمد غُنِيَمَى هَلَال در سال ١٩١٦ در مصر به دنیا آمد. تحصیلات او لیه را در زادگاهش و سپس در قاهره به پایان رساند. در اوخر سال ١٩٤٥ برای فراگیری ادبیات تطبیقی در زمرة اولین گروه اعزامی دانشجویی عازم فرانسه شد. پس از هفت سال تحصیل در محضر استادان بزرگ ادبیات تطبیقی فرانسه همچون وان تیگم، ژان ماری کاره و گیبار در سال ١٩٥٢ با اخذ مدرک دکتری این رشته به مصر بازگشت. او در فرانسه با زبان‌های فرانسه، انگلیسی، اسپانیایی و فارسی آشنا شد. (عرض ٢٥١ و ٢٥٢).

پس از بازگشت به مصر در دانشکده‌های دارالعلوم و زبان عربی دانشگاه قاهره و دانشکده ادبیات دانشگاه عین‌شمس و دانشگاه امریکایی به تدریس ادبیات تطبیقی و نقد ادبی پرداخت. در کنار تدریس، سخنرانی‌هایی نیز در این زمینه ایجاد می‌کرد که مجموعه آنها را در سال ١٩٥٣ در کتابی به نام الْأَدْبُ الْمُقَارِنُ به چاپ رساند و با انتشار آن بنیان‌گذار ادبیات تطبیقی عربی شناخته شد. این کتاب اولین کتاب اصولی و روشنمند درباره ادبیات تطبیقی بود که براساس اصول مکتب فرانسوی به زبان عربی تألیف شده بود. هدف از نگارش این کتاب شناساندن ادبیات تطبیقی و تأثیر آن در پیشرفت فرهنگی جامعه بود. «او در تأثیر کتابش از استادان فرانسوی در این رشته مثل وان‌تیگم و گیبار تأثیر پذیرفته» (حسان ١١) و «آن را با تکیه بر رساله دکتری خود - تأثیر نشر عربی بر نشر فارسی در قرون پنجم و ششم هجری (یازدهم و دوازدهم میلادی) - تأليف نموده است» (ساجدی ١٤). علاوه بر این کتاب، آثار متعددی دیگری نیز در زمینه ادبیات تطبیقی و نقد ادبی نگاشت و در مدت کوتاه حیات خود خدمات شایانی به ادبیات تطبیقی عربی نمود. محمد غُنِيَمَى هَلَال در سال ١٩٦٨ درگذشت.

الادبالمقارن و مباحث آن

کتاب *الادبالمقارن* پس از سال ۱۹۵۳ دو بار تجدید چاپ شد. چاپ دوم در سال ۱۹۶۱ و چاپ سوم در سال ۱۹۶۵ منتشر شد و هر بار اصلاحاتی در مباحث و محتوای آن صورت گرفت. کتابی که اکنون در دست ماست آخرین چاپ ویراسته آن است. کتاب شامل دو بخش کلی است: بخش نظری و تاریخچه پیدایش ادبیات تطبیقی و بخش پژوهش‌های کاربردی. هر بخش شامل چند فصل است.

مؤلف در مقدمه به تعریف ادبیات تطبیقی پرداخته و مفهوم کلی آن را براساس مکتب فرانسوی ادبیات تطبیقی مشخص، و سپس آن دسته از پژوهش‌هایی را که در این عرصه نمی‌گنجد تعیین کرده است. علاوه بر آن، کتاب‌هایی را که تا آن تاریخ با نام *الادبالمقارن* تألیف شده بوده است خارج از حیطه این علم برمنی شمرد و می‌گوید:

تا کنون در بررسی‌هایی که به قلم محققان ما در تعیین و بیان مفهوم ادبیات تطبیقی صورت گرفته اشتباها فراوان رخداده است، همچنین در پیدایش این دانش خطاهای بسیاری به وقوع پیوسته که روش تحقیق این علم را دچار لغزش ساخته و بسیاری از پژوهشگران را از آن گریزان کرده و مردم را در سودمندی این دانش به گمراهنی کشانده است. از این رو لازم دانستیم که نخست مفهوم ادبیات تطبیقی را مشخص و به توضیح آن پردازیم:

ادبیات تطبیقی دلالت بر مفهومی تاریخی دارد. موضوع تحقیق در این علم عبارت است از پژوهش در مورد تلاقي ادبیات در زبان‌های مختلف، یافتن پیوندهای پیچیده و متعدد ادب در گذشته و حال و به‌طور کلی ارائه نقشی که پیوندهای تاریخی در تأثیر و تأثر داشته‌اند، چه از جنبه‌های اصول فنی و انواع مکاتب ادبی و چه از دیدگاه جریان‌های فکری. (*الادبالمقارن*؟؛ ترجمه شیرازی ۳۲).

یگانه مرز و حد فاصل میان ادبیات زبانی است که یک اثر در آن پدید می‌آید. (۳۳؛ ۹) از تعریفی که برای ادبیات تطبیقی به دست دادیم، نتیجه می‌گیریم که برقرار کردن مقایسه ادبی میان نویسنده‌گان و ادبیان جهان بدون وجود عالیق و پیوندهای تاریخی میان ایشان از مقوله ادبیات تطبیقی خارج است؛ زیرا مقایسه در شرایطی امکان‌پذیر است که زمینه اثربازی و اثرگذاری فراهم باشد. (۳۵؛ ۱۰)

از مطالب فوق استباط می‌شود که مؤلف چارچوب نظری این رشته را براساس

اصول مکتب فرانسوی و با درنظر گرفتن اصل تفاوت زبانی و وجود ارتباط تاریخی بینان نهاده است. پس از این مقدمه به مباحث اصلی کتاب، شامل دو بخش کلی نظری و کاربردی، پرداخته که مباحث و فصل‌های آن به شرح زیر است:

۱. بخش نظری: تاریخچه پیدایش ادبیات تطبیقی

مؤلف در این بخش تاریخچه پیدایش ادبیات تطبیقی را بررسی می‌کند که مباحث فصل‌های آن از این قرار است:

فصل اول تاریخچه پیدایش این علم را در جهان غرب بررسی می‌کند.

فصل دوم به مطالعه اوضاع ادبیات تطبیقی در داشتگاه‌های غربی و عربی در زمان زندگی غنیمی هلال می‌پردازد.

فصل سوم شرایط علمی پژوهشگر ادبیات تطبیقی را بررسی شمرد.

فصل چهارم به عرصه‌های پژوهشی ادبیات تطبیقی می‌پردازد.

۲. بخش کاربردی: عرصه‌های پژوهش در ادبیات تطبیقی

فصل اول: جهان شمالی ادبیات و عوامل آن

فصل دوم: انواع ادبی مانند حمامه‌سرایی و نمایشنامه‌نویسی در ادبیات غرب و عرب

فصل سوم: مضمون‌های ادبی و تیپ‌های شخصیتی

فصل چهارم: تأثیر نویسنده‌گان ملتی یا فرهنگی در ادبیات سایر ملل، همراه با مثال و نمونه

فصل پنجم: مصادر و منابع ادبی

فصل ششم: مکتب‌های ادبی از کلاسیسیسم تا سمبولیسم

فصل هفتم: تصویر قومی در ادبیات ملل دیگر

کتاب با مبحث ادبیات تطبیقی و ادبیات عمومی به پایان می‌رسد.

مؤلف در بخش دوم کتاب به بررسی نمونه‌ها و مثال‌های تطبیقی براساس قواعد و اصولی که در بخش اول وضع کرده می‌پردازد. برخی از این موضوعات درباره رابطه ادبیات عربی با ادبیات شرقی، بهخصوص ادبیات فارسی است که از میان آنها می‌توان به موضوعاتی از این قبیل اشاره کرد: داستان از زبان حیوانات، پیدایش آن در ادبیات

هندي، ترجمه آن به ادبیات قدیم فارسي؛ کليله و دمنه و ترجمه ابن متفع به زبان عربى، تأثير کليله و دمنه ابن متفع در ادبیات فارسي، تأثير کليله و دمنه فارسي در ادبیات فرانسه؛ وقوف بر اطلاع و دمن در ادبیات عربى و تأثير در ادبیات فارسي؛ پيدايش هزار و يك شب در ادبیات فارسي، تدوين آن در ادبیات عربى و تأثير در ادبیات غربى؛ پيدايش مقامات در ادبیات عربى و تأثير آن در ادبیات فارسي و اروپايى؛ رسالته التوابع و الزوابع و رسالته الغفران و ارتباط آن با کمدى الھى دانته؛ احتمال اثريپذيرى ابوالعلاء از ادبیات قدیم فارسي؛ قصه حىّین يقطان در ادبیات عربى و فارسي و تأثير آنها در ادبیات اروپايى؛ مناظره در ادبیات فارسي پيش از اسلام و اثريپذيرى ادبیات عربى از آن و تأثير اين فن در ادبیات فارسي پس از اسلام؛ عروض و قافيه و رابطه تاريخي ادبیات فارسي و عربى؛ تأثير عروض و قافيه و موشحات عربى در شعر تروبادر فرانسوی و اسپانيايی؛ تأثير داستان رستم و سهراب در اشعار ماتيو آرنولد؛ قصه یوسف و زلیخا در ادبیات فارسي و عربى؛ اثريپذيرى عربها از ايرانيان در نگارش تاريخ؛ داستان ليلي و مجnoon در ادبیات عربى و انتقال آن به ادبیات فارسي؛ اثريپذيرى شاعران عربى در وصف مناظر برف از شاعران فارسي.

بخش مرتبط به بررسی رابطه ادبیات عربى با ادبیات غربى به موضوعاتی می‌پردازد مانند حمامه‌سرایی در ادبیات اروپايى و تأثير آن در ادبیات عربى، نمایشنامه‌نويسى در ادبیات اروپايى و عربى، پيدايش داستان در ادبیات اروپايى و تأثير آن در ادبیات عربى، رسالته الغفران و تأثير آن در کمدى الھى دانته، کلئوپاترا و هیپاتيا در ادبیات فرانسوی، انگلیسي و عربى، شخصيت بخیل در ادبیات یونانى، لاتينى، فرانسوی و اิตاليايى، بجماليون^۱ در ادبیات یونانى، آلماني، انگلیسي، فرانسوی و عربى و شهرزاد در ادبیات اروپايى و عربى.

مؤلف برخى از اين مثالها را به تفصيل بررسى كرده است که از ميان آنها مى‌توان به موضوع داستان از زبان حيونات در ادبیات عربى و جهان و تأثير کليله و دمنه در اين عرصه، و تأثير ادبیات عربى در قصه‌های شهسواری اروپايى در قرون وسطا اشاره كرد. برخى موضوعات از قبيل ليلي و مجnoon در ادبیات عربى و فارسي، تأثير داستان‌های رمانтик

غرب در ادبیات عربی، اثربازیری قصیده معاصر عربی از مکتب‌های ادبی غربی را فقط مطرح کرده و بررسی آنها را به دیگران واگذاشته است. البته برخی از آنها مانند موضوع «لیلی و مجنون» را در کتابی مستقل به همین نام بررسی کرده است.

نقد الادب المقارن

کتاب الادب المقارن دانشنامه بزرگی در زمینه ادبیات تطبیقی عربی است که علاوه بر طرح اصول نظری ادبیات تطبیقی محتوی نمونه‌هایی برای پژوهش‌های تطبیقی نیز هست که می‌تواند الهام‌بخش پژوهشگران بعدی باشد.

با آنکه کتاب الادب المقارن اولین کتاب اصولی در ادبیات تطبیقی عربی به شمار می‌رود و اکثر قریب به اتفاق کتاب‌هایی که پس از آن در ادبیات تطبیقی عربی تألیف شده است هر یک بهنحوی از موضوعات، مطالب و محتوای این کتاب الهام گرفته‌اند اما خالی از نقص و کاستی نیست. به آراء چندتن از متقدان در این زمینه اشاره می‌کنیم.

اولین موضوعی که هنگام مطالعه کتاب توجه خواننده را جلب می‌کند، پراکندگی مطالب و عدم چیزی و نظم نیکوی مباحث و محتوای کتاب است. ساجدی به این موضوع اشاره کرده است:

محتوای کتاب نشان می‌دهد که مؤلف مطالب زیادی برای گفتن داشته ولی نتوانسته است با تسلط کافی آن مواد جمع‌آوری شده را با توجه به اهمیت تاریخی آنها مورد بحث قرار دهد. مضارف کتاب‌های چندی که زمینه کار او را در بر می‌گرفت مورد استفاده قرار نگرفته‌اند. این تضاد در داشتن مواد وافر در باب چند مطلب شناخته شده از یک طرف و از طرف دیگر از قلم انداختن کتاب‌هایی که اساس کار نویسنده‌گان متعلق به آن را دقیقاً مورد بررسی قرار داده است، بارزترین ضعف‌های این کتاب را تشکیل می‌دهد. (۱۴)

همچنین عبدالحمید ابراهیم در نقد این کتاب نوشته است:

کتاب الادب المقارن غنیمی هلال پس از آنکه مفهوم ادبیات تطبیقی در دانشگاه‌های فرانسه کامل شد، تأليف شده است و این کتاب بیش از آنکه تأليف باشد ترجمه به حساب می‌آید. مؤلف تنها به منابع خارجی استناد کرده و به نقل قول از مؤلفان

خارجی پرداخته است. با نگاهی کوتاه و گذرا به پانوشت‌ها و فهرست منابع و اعلام به خوبی می‌توان دریافت که واقعیت این علم را از فرانسه و اروپا وارد ادبیات عرب کرده و در این نقل و انتقال نیز موفق بوده است. (۱۱)

البته باید اذعان کرد که غنیمی هلال اصول و نظریه‌های این علم را در فرانسه فراگرفته و پس از بازگشت به مصر به تدریس و تألیف کتاب در این رشته پرداخته است. از آنجایی که پیش از او کتابی اصولی و روشنمند در این زمینه به زبان عربی تألیف نشده بود، طبیعی است که در نگارش کتاب خود ناگزیر از منابع غربی استفاده کرده باشد.

عبدالحمید ابراهیم همچنین می‌گوید:

غنیمی هلال در این کتاب فصلی با عنوان «تاریخ پیدایش ادبیات تطبیقی» دارد که در آن تاریخ پیدایش این علم را در اروپا به تفصیل از عصر یونان قدیم تا دوره معاصر، یعنی اواخر قرن بیستم، بررسی می‌کند و عوامل فرهنگی، اجتماعی و تاریخی را که در پیدایش این علم سهیم بوده‌اند برشموده است. اما تاریخ پیدایش این علم را در کشورهای عربی بررسی نکرده است. (۱۱)

به نظر می‌رسد که انتقاد عبدالحمید ابراهیم از غنیمی هلال بجا باشد، زیرا شایسته می‌بود که غنیمی هلال در این بخش کتاب، هرچند مختص، به فعالیت‌هایی که پیش از او در زمینه ادبیات تطبیقی عربی انجام شده بوده است بپردازد و به پیش‌کسوتان این رشته در جهان عرب ارج بیشتری نهد.

کتاب *الادبالمقارن* غنیمی هلال در سال ۱۳۷۳ توسط انتشارات امیرکبیر با ترجمه سید مرتضی آیت‌الله زاده شیرازی تحت عنوان ادبیات تطبیقی، تاریخ و تحول، اثرپذیری واشرگذاری فرهنگ و ادب اسلامی، به زبان فارسی منتشر شده است.

خلیل پروینی

عضو هیأت علمی دانشگاه تربیت مدرس

نعمیه پراندوچی

دانشجوی دکتری دانشگاه تربیت مدرس

منابع

- ابراهیم، عبدالحمید. *الادب المقارن من منظور الادب العربي*. القاهرة: دارالашرونق، ۱۹۸۶.
- حسان، عبدالحکیم. «الادب المقارن بين المفهومين الفرنسي و الامريكي». فصول. جزء ۱، مجلد ۲، عدد ۳ (ابریل ۱۹۸۳): ۱۱-۱۷.
- ساجدی، طهمورث. از ادبیات تطبیقی تا نقد ادبی. تهران: انتشارات امیرکبیر، ۱۳۸۷.
- عوض، لویس. عند ما نتافت حولنا فلا نجد هم. الاهرام، ۱۹۶۸.
- غنمی هلال، محمد. *الادب المقارن*. ط ۵. بیروت: دارالعوده، ۱۹۹۹.
- . ادبیات تطبیقی. ترجمه مرتضی آیت‌الله‌زاده شیرازی. تهران: انتشارات امیرکبیر، ۱۳۷۳.

